

Sygn. akt IV U 348/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzywonos
Protokolant:	st. sekr. sądowy Stanisława Bosek

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2019 r.

sprawy **P. P.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o składki ubezpieczeniowe

na skutek odwołania P. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 11 stycznia 2019 r. znak: (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 348/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 grudnia 2019 r.

Decyzją z dnia 11 stycznia 2019 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., powołując się na treść przepisów ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że P. P. jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy i określił wysokość zadłużenia w/w wraz z odsetkami na dzień wydania decyzji w łącznej wysokości 28 704,11 zł w tym: na ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2013 r. do listopada 2017 r. w kwocie 16 214,66 zł oraz należne odsetki w wysokości 4 055 zł, na ubezpieczenie zdrowotne za okres od listopada 2013 r. do listopada 2017 r. w kwocie 5 706,89 zł oraz należne odsetki w wysokości 1 289 zł, a także na Fundusz Pracy za okres od listopada 2013 r. do listopada 2017 r. w kwocie 1 188,56 zł i należne odsetki za zwłokę w wysokości 250 zł.

W uzasadnieniu powyższego organ rentowy podał, iż zgodnie z art. 46 ust. 1 powołanej ustawy płatnik składek jest obowiązany obliczać, potrącać z dochodów, rozliczać i opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Dodał dalej, że postępowanie wyjaśniające wykazało, że nie zostały przekazane na rachunek ZUS wpłaty z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy za określone w decyzji okresy.

P. P. złożył odwołanie od powyższej decyzji. Zarzucił naruszenie art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego przez jego niezastosowanie, co w przypadku uprawomocnienia się decyzji skutkować będzie złamaniem zasady wykluczającej odprowadzanie składek i objęcie zabezpieczeniem społecznym w kilku państwach jednocześnie. Zarzucił również naruszenie art. 58 § 1 i 2 kc przez wykreowanie stanu faktycznego niezgodnego z ustawą i objęcie go ubezpieczeniem społecznym w dwóch państwach w tym samym okresie oraz naruszenie art. 233 kpc przez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, a w szczególności oparcie na przedwczesnym założeniu, że w/w w spornych okresach podlegał ustawodawstwu polskiemu i w konsekwencji powyższego uznanie, że jest dłużnikiem z tytułu nieopłaconych składek.

Wskazywał, że decyzja ZUS jako błędna powinna zostać zmieniona.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., w odpowiedzi na złożone odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na swą rzecz kosztów zastępstwa procesowego. Podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji stwierdził, że jest ono prawidłowe i znajduje oparcie w poczynionych ustaleniach i obowiązujących przepisach prawa. Podkreślał, że decyzja została wydana w następstwie uprawomocnienia się decyzji o podleganiu przez wnioskodawcę ubezpieczeniom społecznym na terenie Polski z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, a ponieważ P. P. jako płatnik składek nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 46 ustawy systemowej, naliczono składki i wezwano do ich opłacenia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

P. P. od 2011 r. prowadzi działalność gospodarczą pod Firma Handlowo – Usługowa (...). Powyższe stanowi tytuł ubezpieczenia i rodzi obowiązek opłacania składek ubezpieczeniowych.

Decyzją z dnia 25 lipca 2018 r. ZUS stwierdził, że w/w w okresie od kwietnia 2013 r. do 30 czerwca 2014 r. oraz od 1 grudnia 2016 r. do 30 listopada 2017 r. podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

Powyższe stanowiło konsekwencję wydania przez słowacką instytucję zabezpieczenia społecznego postanowienia w dniu 23 kwietnia 2015 r. o niepowstaniu obowiązkowego ubezpieczenia społecznego pracownika P. P. zatrudnionego u pracodawcy M. Z. (...), które zgodnie ze słowackim ustawodawstwem nie powstało w okresie od 1 kwietnia 2013 r. do 30 czerwca 2014 r. Za drugi okres przypadający od 1 grudnia 2016 r. do 30 listopada 2017 r. nie został przekazany dokument A1. Nadto ustalono wówczas, że wnioskodawca figuruje jako płatnik oraz jako osoba zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 4 kwietnia 2011 r. do 31 marca 2013 r. oraz do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od 1 lipca 2014 r. do 30 listopada 2016 r.

Wyrokiem z dnia 18 lipca 2019 r. sygn. akt IV U 1274/19 Sąd Okręgowy w Rzeszowie oddalił odwołanie P. P. od decyzji z 30 kwietnia 2019 r. o stwierdzającej, iż wobec w/w w okresie od 1 grudnia 2016 r. do 30 listopada 2017 r. ma zastosowanie ustawodawstwo polskie.

Następnie w oparciu o takie ustalenia organ rentowy wszczął postępowanie wyjaśniające w przedmiocie określenia wysokości należności w/w z tytułu składek ubezpieczeniowych, a następnie w dniu 11 stycznia 2019 r. wydał zaskarżoną w sprawie decyzję.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o dowody z dokumentów w aktach ubezpieczeniowych, których treść i forma nie budziły wątpliwości, a także dowody w aktach Sądu Okręgowego w Rzeszowie sygn. akt IV U 1274/19, w szczególności zapadłego w sprawie wyroku z dnia 18 lipca 2019 r. i jego uzasadnienia.

Odwołujący się, prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy w niniejszym postępowaniu nie stawił się na rozprawę i nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie twierdzeń i wniosków zawartych w złożonym odwołaniu.

Rozważając zasadność wniesionego przez P. P. odwołania w pierwszej kolejności stwierdzić należy, że nie ulega wątpliwości, iż przedmiot i zakres postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznacza treść zaskarżonej decyzji (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 września 2000 r. II UKN 685/99 lex nr 50450).

W niniejszej sprawie (...) Oddział w R. w dniu 11 stycznia 2019 r. wydał decyzję określającą wysokość zadłużenia P. P. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenia zdrowotne i Fundusz Pracy za łączny okres od sierpnia 2013 r. do listopada 2017 r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. W tym miejscu wskazać należy, że wnioskodawca od 2011 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą co stanowi tytuł podlegania obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym.

Wnioskodawca w złożonym odwołaniu zakwestionował stanowisko zawarte w skarżonej decyzji, przytoczone jednak przez niego zarzuty i twierdzenia dotyczą okoliczności i warunków podlegania ubezpieczeniom społecznym na terytorium Polski. Pozostaje on w przekonaniu, że powinien podlegać ubezpieczeniom społecznym na terenie Słowacji w związku z wykonywaniem tam pracy najemnej. Niewątpliwie nie stanowi przedmiotu zaskarżonej decyzji kwestia podlegania ubezpieczeniom społecznym przez w/w. Kwestia ta została rozstrzygnięta w decyzji wydanej przez ZUS w dniu 25 lipca 2018 r., w której stwierdzono, że w okresie od kwietnia 2013 r. do 30 czerwca 2014 r. oraz od 1 grudnia 2016 r. do 30 listopada 2017 r. P. P. podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Ustalenie natomiast, że wnioskodawca w tym okresie podlega ustawodawstwu polskiemu w zakresie zabezpieczenia społecznego determinuje zasadność wydania przez ZUS decyzji naliczającej zaległości w/w z tytułu składek ubezpieczeniowych – składek należnych a nieuiszczonych.

W oparciu o wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego możliwym było przesądzenie, że odwołujący się P. P. w okresie objętym decyzją prowadził działalność gospodarczą. Jak też ustalono, prowadzona przez wnioskodawcę działalność gospodarcza stanowiła w tym czasie jedyny tytuł podlegania ubezpieczeniom społecznym. W myśl zaś art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z 13 października 1998 r. (t. j. Dz. U. z 2017 poz. 1778) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Stosownie do treści art. 32 powołanej ustawy, do składek na Fundusz Pracy oraz na ubezpieczenia zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę, dokonywania zabezpieczeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Stosownie do treści art. 18 ust. 8 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe - art. 20 ust. 1 powołanej ustawy.

Zgodnie zaś z art. 81 ust. 2 ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

Zgodnie natomiast z art. 104 ust. 1 pkt 3 obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają m.in. osoby prowadzące działalność gospodarczą.

Skoro, jak wynika z dokumentów i zestawień ZUS, (...) nie dopełnił obowiązku naliczenia i opłacenia należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy, to posiada zatem względem ZUS zadłużenie z tego tytułu. Skutkowało to określeniem przez Zakład wysokości zadłużenia w tym zakresie i wydaniem decyzji. Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie złożone w sprawie jako bezzasadne.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 98 kpc i zasada odpowiedzialności za wynik procesu oraz § 20 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1804).